

בולעטין # 334 - תמוז תש"נ לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

ילקוט שמעוני במדבר - פרק יג - המשך רמז תשמב

... (המשך מגליון הקודם) מכאן אתה אומר שהיו צדיקים בעיני ישראל ובעיני משה. ואף משה לא רצה לשלחם מדעת עצמו עד שנמלך בהקדוש ברוך הוא על כל אחד ואחד [ואמר] פלוני משבט פלוני ראוי הוא, ואמר לו הקדוש ברוך הוא ראויין הן שנאמר וישלח אותם משה ממדבר פארן על פי ה', ואחר כך לסוף מ' יום נהפכו ועשו כל אותה צרה והן גרמו לאותו הדור שלקו לכך נאמר שלח לך. זה שאמר הכתוב לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו כי טח מראות עיניהם, מה ראה לומר אחר מעשה מרים שלח לך, אלא שהיה צפוי לפני הקדוש ברוך הוא שהם באים ואומרים לשון הרע על הארץ, אמר הקדוש ברוך הוא שלא יאמרו לא היינו יודעין עונשו של לשון הרע מהו, לפיכך סמך הענין זה לזה לפי שדברה מרים באחיה לקתה בצרעת כדי שיהו הכל יודעין עונשו של לשון הרע. שנאמר ואחר נסעו העם מחצרות וגו' אחר שראו (לומר) [חומר] לשון הרע והיו מסתכלין במעשה מרים אעפ"כ לא רצו ללמוד, לכך נאמר לא ידעו ולא יבינו, לכך כתב שלוח מרגלים אחר מעשה מרים. דבר אחר שלח לך אף

על פי שאמר הקדוש ברוך הוא למשה שלח לך לא היה מן הקדוש ברוך הוא שילכו, למה שכבר אמר להם הקדוש ברוך הוא שבחה של ארץ ישראל שנאמר כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ טובה, וכה"א כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה וגו', ועד שהם במצרים אמר להם וארד להצילו מיד מצרים וגו', ומהו שלח לך אלא הם בקשו הדברים הללו, שבשעה שהגיעו לתחומים אמר להם משה ראה נתן ה' אלהיך לפניך את הארץ, באותה שעה נתקרבו ישראל אצל משה שנאמר ותקרבו אלי כלכם, זה שאמר הכתוב וימאנו לשמוע ולא זכרו נפלאותיך, ואמר וארון ברית ה' נוסע לפניהם, אלא אמרו נשלחה אנשים לפנינו שלא האמינו בתורתו, וכן אומר דוד לא האמינו בתורתו. אמר רבי יהושע למה היו דומין למלך שזימן לבנו אשה נאה בת טובים ועשירה, א"ל המלך זמנתי לך אשה בת טובים ועשירה אין כמותה בעולם, א"ל הבן אלך ואראה אותה שלא היה מאמין לאביו, מיד הוקשה הדבר והרע לאביו אמר אביו מה אעשה אם אומר לו איני מראה אותה לך עכשיו הוא אומר כעורה היא לפיכך לא רצה להראותה, לסוף אמר לו ראה אותה ותדע שלא כחשתי לך, ובשביל שלא האמנת לי קונס אני שאין אתה רואה אותה בביתך אלא לבנך אני נותנה. וכך הקדוש ברוך הוא אמר לישראל טובה היא, ולא האמינו אלא אמרו נשלחה אנשים, אמר הקדוש ברוך הוא אם מעכב אני עליהם הם אומרים לפי שאינה טובה לא הראה, אלא יראו אותה ובשבעה שאין אחד מהם נכנס לתוכה שנאמר אם יראו את הארץ אלא לבניהם אני נותנה, כיון שאמרו למשה נשלחה אנשים, התחיל משה עומד ותוהה אמר [אי] אפשר לי לעשות דבר עד שאמלך בהקדוש ברוך הוא, הלך ונמלך ואמר ליה כך וכך מבקשין בניך, אמר לו הקדוש ברוך הוא הא אין זה תחלה להם עד שהיו במצרים הלעיגו לי שנאמר זו לעגם בארץ מצרים למודים הן בכך, אני איני צריך שנאמר ידע מה בחשוכא, אלא אם בקשת שלח לך לעצמך שנאמר שלח לך.

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)